

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1086

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 noiembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
272. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor	2–7
1.106. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor.....	7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 480 din 13 iulie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) și (5) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate	8–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.578. — Ordin al ministrului educației pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar în anul școlar 2022—2023	12
ACTE ALE COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ	
102. — Hotărâre privind aprobarea Listei cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată și abilitarea Ministerului Sănătății pentru elaborarea procedurii de administrare a testelor rapide antigen noninvazive efectuate din proba de salivă	13–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 punctul II, subpunctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. *arme și muniții interzise* — armele și munițiile prevăzute în categoria A din anexă, a căror procurare, deținere, port și folosire sunt interzise persoanelor fizice și juridice, cu excepția instituțiilor publice care au competențe în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, a unităților aflate în subordonarea sau coordonarea acestora, înființate prin acte normative, a muzeelor, a companiilor naționale și societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituite prin acte normative în vederea producerii acestui tip de armament și muniție;”.

2. La articolul 2 punctul V, după subpunctul 10 se introduce un nou subpunct, subpunctul 11, cu următorul cuprins:

„11. *banc de probe* — orice entitate care are ca atribuții testarea și certificarea armelor de foc, a componentelor esențiale și a munițiilor aferente în scopul atestării calității acestora din punctul de vedere al siguranței și securității tragerii și care a fost acreditată de Comisia internațională permanentă pentru identificarea armelor de calibru mic, indicată la pct. 1 lit. c) din anexa la Directiva de punere în aplicare (UE) 2019/69 a Comisiei din 16 ianuarie 2019 de stabilire a specificațiilor tehnice pentru armele de alarmă și de semnalizare în temeiul Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme, comisie înființată ca urmare a adoptării Convenției nr. 11.325/1969 pentru recunoașterea mărcilor aplicate pe armele de calibru mic.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Autoritatea competentă

Art. 3. — (1) Poliția Română este autoritatea competentă care exercită controlul privind deținerea, portul și folosirea armelor, componentelor esențiale și munițiilor, destinate uzului civil, precum și cu privire la operațiunile efectuate cu acestea, în condițiile prezentei legi.

(2) Se desemnează Direcția arme, explozivi și substanțe periculoase din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române ca punct focal național pentru realizarea cooperării și schimbului reciproc de informații cu statele membre, în ceea ce privește controalele desfășurate și operațiunile efectuate cu arme, componente esențiale și muniții aferente acestora, destinate uzului civil, în conformitate cu prevederile Directivei de punere în aplicare (UE) 2019/69 a Comisiei din 16 ianuarie 2019, precum și ca autoritate centrală, în sensul prevederilor art. 3 din Regulamentul delegat (UE) 2019/686 al Comisiei din 16 ianuarie 2019 de stabilire a modalităților detaliate prevăzute de Directiva 91/477/CEE a Consiliului pentru schimbul sistematic, prin mijloace electronice, de informații referitoare la transferul de arme de foc în interiorul Uniunii.”

4. După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 51, cu următorul cuprins:

„Regimul juridic al armelor de autoapărare special confecționate pentru a împrăștia gaze nocive, iritante sau de neutralizare, al armelor de alarmă și al armelor de semnalizare introduse pe teritoriul României

Art. 51. — (1) În vederea introducerii/scoaterii pe/de pe teritoriul României a armelor de autoapărare special confecționate pentru a împrăștia gaze nocive, iritante sau de neutralizare, a armelor de alarmă și/sau a armelor de semnalizare, armurierii, intermediarii sau, după caz, persoanele fizice autorizate să dețină astfel de dispozitive trebuie să obțină în prealabil un certificat emis de un banc de probe, care să ateste îndeplinirea cumulativă a cerințelor prevăzute la art. 81, însoțit de o traducere autorizată în limba română, dacă este cazul.

(2) Înainte de introducerea pe piață a armelor prevăzute la alin. (1), produse pe teritoriul României, armurierii trebuie să obțină în prealabil un certificat emis de un banc de probe, care să ateste îndeplinirea cumulativă a cerințelor prevăzute la art. 81, însoțit de o traducere autorizată în limba română, dacă este cazul.

(3) Pentru obținerea certificatului care să ateste îndeplinirea cumulativă a cerințelor prevăzute la art. 81, în cazul scoaterii de pe teritoriul României, potrivit prevederilor alin. (1), sau al introducerii pe piață, potrivit prevederilor alin. (2), armurierii, intermediarii sau, după caz, persoanele fizice autorizate să dețină arme de autoapărare special confecționate pentru a împrăștia gaze nocive, iritante sau de neutralizare, arme de alarmă și arme de semnalizare pot transfera temporar armele respective pe teritoriul oricărui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene pe care se află un banc de probe acreditat de Comisia internațională permanentă pentru identificarea armelor de calibru mic, în condițiile prevăzute la art. 121.”

5. După articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 81, cu următorul cuprins:

„Specificațiile tehnice ale armelor de autoapărare special confecționate pentru a împrăștia gaze nocive, iritante sau de neutralizare, ale armelor de alarmă și ale armelor de semnalizare

Art. 81. — (1) Pentru garantarea faptului că armele de autoapărare special confecționate pentru a împrăștia gaze nocive, iritante sau de neutralizare, armele de alarmă și armele de semnalizare nu pot fi transformate pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil, prin acțiunea unui combustibil de propulsie, acestea trebuie să îndeplinească următoarele cerințe de ordin tehnic:

a) să fie în măsură să expulzeze muniție pirotehnică de semnalizare numai dacă pe gura țevii este fixat un adaptor;

b) să fie prevăzute cu un dispozitiv durabil, montat în interiorul armei, care să împiedice tragerea cu cartușe încărcate cu una sau mai multe alice ori unul sau mai multe gloanțe ori proiectile solide;

c) să fie concepute pentru un cartuș care figurează și respectă dimensiunile și standardele indicate în tabelul nr. VIII din Tabelele cu dimensiuni pentru cartușe și camere stabilite de către Comisia internațională permanentă pentru identificarea armelor de calibru mic, în vigoare la data de 16.01.2019;

d) să nu poată fi modificate cu ajutorul unor instrumente obișnuite astfel încât să expulzeze sau să devină capabile să expulzeze o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie;

e) componentele esențiale ale acestora să fie construite astfel încât să nu poată fi montate sau utilizate drept componente esențiale ale armelor de foc;

f) înlăturarea sau modificarea țevilor să determine distrugerea și deteriorarea semnificativă a acestora;

g) atât camera cartușului, cât și țeava trebuie să fie deplasate, înclinate sau decalate, astfel încât să împiedice ca armele să fie încărcate cu muniție sau să tragă muniție;

h) să fie prevăzute cu obstacole inamovibile de-a lungul lungimii țevii, astfel încât o alică, un glonț sau un proiectil să nu poată trece prin țeavă prin acțiunea unui combustibil de propulsie și orice spațiu lăsat liber la nivelul țevii să nu depășească lungimea de 1 cm.

(2) Spațiul lăsat liber la nivelul țevii, care să nu depășească lungimea de 1 cm, prevăzut la alin. (1) lit. h), trebuie să existe:

a) pe întreaga lungime a țevii, în cazul armelor de autoapărare special confecționate pentru a împrăști gaze nocive, iritante sau de neutralizare, al armelor de alarmă și al armelor de semnalizare a căror țeavă nu depășește 30 cm sau a căror lungime totală nu depășește 60 cm;

b) pe cel puțin o treime din lungimea țevii, în cazul armelor de autoapărare special confecționate pentru a împrăști gaze nocive, iritante sau de neutralizare, armelor de alarmă și armelor de semnalizare, a căror țeavă depășește 30 cm.

(3) Obstacolele prevăzute la alin. (1) lit. h) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) primul obstacol este plasat cât mai aproape posibil de camera armei de autoapărare special confecționate pentru a împrăști gaze nocive, iritante sau de neutralizare, a armei de alarmă sau a armei de semnalizare, astfel încât să permită în același timp expulzarea gazelor prin orificiile de evacuare;

b) să fie permanente și să nu poată fi înlăturate fără distrugerea camerei cartușului sau a țevii armei de autoapărare special confecționate pentru a împrăști gaze nocive, iritante sau de neutralizare, a armei de alarmă sau a armei de semnalizare;

c) să fie fabricate în întregime dintr-un material rezistent la tăiere, perforare, sfredelire, măcinare sau orice alt procedeu similar, cu o duritate minimă de 610 HV 30 pe scara Vickers. Țeava poate avea un canal de-a lungul axei sale pentru a permite substanțelor iritante sau altor substanțe active să fie expulzate din dispozitiv;

d) să fie concepute astfel încât să împiedice crearea sau lărgirea unui orificiu în țeavă, de-a lungul axei sale;

e) să fie concepute astfel încât să împiedice înlăturarea țevii, cu excepția cazului în care spațiul aferent cadrului și camerei devine inutil ca urmare a înlăturării respective sau dacă integritatea armei de autoapărare special confecționate pentru a împrăști gaze nocive, iritante sau de neutralizare, a armei de alarmă sau a armei de semnalizare este atât de compromisă încât aceasta nu poate fi utilizată pentru a constitui baza unei arme de foc fără efectuarea unor reparații sau a unor completări semnificative.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3) lit. c), în cazul armelor de alarmă și al armelor de semnalizare, concepute pentru a trage numai gloanțe oarbe, obstacolele trebuie să fie fabricate în întregime dintr-un material rezistent la tăiere, perforare, sfredelire, măcinare sau orice alt procedeu similar, cu o duritate minimă de 700 HV 30 pe scara Vickers.

(5) În cazul armelor de alarmă și al armelor de semnalizare, concepute pentru a trage numai gloanțe oarbe, obstacolele trebuie să blocheze complet țeava, cu excepția unuia sau mai multor orificii de evacuare a presiunii gazului, realizate astfel încât niciun gaz să nu poată fi expulzat prin partea din față a armei.

(6) În cazul armelor de autoapărare special confecționate pentru a împrăști gaze nocive, iritante sau de neutralizare, al armelor de alarmă și al armelor de semnalizare, de tip revolver, suplimentar cerinței prevăzute la alin. (1) lit. g), deschiderile frontale ale camerei cilindrului trebuie să fie îngustate pentru a se asigura faptul că gloanțele sunt blocate în camera cilindrului și să fie deplasate în raport cu camera cilindrului."

6. La articolul 9, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Muzeele pot procura și deține arme de foc și încărcătoare prevăzute la categoria A din anexă, iar colecționarii de arme, poligoanele autorizate, federațiile naționale cu ramura de tir și cluburile sportive afiliate acestora pot procura și deține arme de foc și încărcătoare prevăzute la categoria A pct. 6 și 7 din anexă numai de la persoanele fizice și juridice autorizate pentru deținere și folosire în condițiile legii.”

7. La articolul 9, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Armurierii autorizați pot efectua operațiuni de comercializare a armelor și încărcătoarelor din categoria A pct. 6 și 7 din anexă, aflate pe teritoriul României.”

8. La articolul 89, părțile introductive ale alineatelor (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 89. — (1) Armele prevăzute în categoriile A—C și categoria D pct. 1, 4 și 5 din anexă, componentele esențiale și munițiile corespunzătoare, fabricate pe teritoriul României, pot fi deținute sau comercializate numai dacă îndeplinesc următoarele condiții:

(2) Armele prevăzute în categoriile A—C și categoria D pct. 1, 4 și 5 din anexă, componentele esențiale și munițiile corespunzătoare, fabricate în afara teritoriului României, introduse pe teritoriul României, pot fi comercializate sau, după caz, deținute de persoane fizice ori juridice din România numai dacă:”

9. La articolul 90, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 90. — (1) Armurierii și intermediarii care, după caz, produc, transferă, exportă sau importă arme, componente esențiale sau muniții pe/de pe teritoriul României dintre cele prevăzute în categoriile A—C și categoria D pct. 1, 4 și 5 din anexă au obligația să aplice pe arme, componente esențiale, muniții și pachete de muniții, marcaje unice, clare și permanente destinate identificării și urmăririi acestora sau, după caz, să se asigure că au fost realizate, în mod cumulativ, pentru orice armă, componentă esențială, muniție sau pachet de muniții, la momentul introducerii pe piață, următoarele operațiuni:”

10. La articolul 90, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În vederea procurării de arme, componente esențiale sau muniții din afara teritoriului României, dintre cele prevăzute în categoria A pct. 6 și 7, categoriile B și C și categoria D pct. 1, 4 și 5 din anexă, persoanele fizice au obligația să se asigure că acestea sunt marcate potrivit prevederilor prezentului articol, la data solicitării acordului prealabil sau, după caz, a avizului de import.”

11. La articolul 90, după alineatul (3) se introduc cinci noi alineate, alineatele (31)—(35), cu următorul cuprins:

„(31) Dimensiunea caracterelor utilizate pentru marcarea armelor și a componentelor esențiale ale acestora trebuie să fie de cel puțin 1,6 mm. Prin excepție, în cazul componentelor

esențiale care sunt prea mici pentru a fi marcate potrivit prevederilor prezentului articol, se poate utiliza o dimensiune mai mică a caracterelor.

(3²) În cazul cadrelor sau recuperatoarelor fabricate dintr-un material nemetalic, marcajul se aplică pe o placă metalică integrată permanent în materialul cadrului sau recuperatorului, astfel încât:

a) placa să nu poată fi înlăturată cu ușurință sau imediat; și

b) înlăturarea plăcii să determine distrugerea unei părți a cadrului sau a recuperatorului.

(3³) Pentru marcarea armelor sau a componentelor esențiale ale acestora, alfabetul utilizat trebuie să fie latin, iar sistemul numeric utilizat poate fi arab sau roman.

(3⁴) Armurierii sau intermediarii care importă sau transferă arme și componente esențiale în România, marcate cu caractere diferite de cele specifice alfabetului și sistemelor numerice prevăzute la alin. (3³), au obligația să procedeze la marcarea acestora potrivit prevederilor prezentului articol, până la momentul introducerii pe piață.

(3⁵) În vederea obținerii acordului prealabil sau, după caz, a avizului de import, persoanele fizice care intenționează să procure arme și componente esențiale din afara teritoriului României, marcate cu caractere diferite de cele specifice alfabetului și sistemelor numerice prevăzute la alin. (3³), au obligația să se asigure că acestea sunt marcate potrivit prevederilor prezentului articol.”

12. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta lege.

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, România, prin intermediul Ministerului Afacerilor Interne, transmite Comisiei Europene datele de contact ale punctului focal național prevăzut la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — (1) În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele fizice autorizate să dețină arme neletale, dintre cele prevăzute în categoria D pct. 2 și 3 din anexa la Legea nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a se prezenta la organul de poliție care le are în evidență, în vederea:

a) înscrierii armei/armelor din certificatul de deținător în permisul de armă, în cazul celor care posedă un asemenea document;

b) obținerii permisului de armă, în cazul celor care nu posedă un asemenea document, cu respectarea condițiilor stabilite de Legea nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la autorizarea portului și folosirii armelor neletale din categoria celor supuse autorizării.

(2) La împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), certificatele de deținător ale posesorilor armelor neletale prevăzute în categoria D pct. 2 și 3 din anexa la Legea nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu și-au îndeplinit obligațiile prevăzute la alin. (1), conferă titularilor exclusiv dreptul de a deține armele respective la adresa înscrisă în certificat.

(3) Persoanele juridice autorizate să dețină arme neletale, dintre cele prevăzute în categoria D pct. 2 și 3 din anexa la Legea nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au obligația ca, până cel târziu la data expirării

valabilității vizei certificatului de deținător, să se prezinte la organul de poliție care le are în evidență, în vederea:

a) înscrierii armei/armelor din certificatul de deținător în autorizația de folosire, în cazul celor care posedă un asemenea document;

b) obținerii autorizației de folosire, în cazul celor care nu posedă un asemenea document, cu respectarea condițiilor stabilite de Legea nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la autorizarea folosirii armelor neletale din categoria celor supuse autorizării.

Art. IV. — (1) Armele din categoria D pct. 1, 4 și 5 din anexa la Legea nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, componentele esențiale și munițiile aferente acestora fabricate, transferate sau importate în România până la data intrării în vigoare a prezentei legi, marcate potrivit prevederilor legale aplicabile anterior intrării în vigoare a acesteia, pot fi achiziționate, vândute sau folosite exclusiv pe teritoriul României.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), armele din categoria D pct. 1, 4 și 5 din anexa la Legea nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, componentele esențiale și munițiile aferente acestora pot fi transferate de pe teritoriul României pe teritoriul unui alt stat membru sau exportate, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, doar după marcarea acestora în condițiile Legii nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. V. — (1) Armele de autoapărare special confecționate pentru a împrăști gaze nocive, iritante sau de neutralizare, armele de alarmă și armele de semnalizare fabricate, transferate sau importate în România, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, pot fi achiziționate, vândute, deținute sau folosite exclusiv pe teritoriul României.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, armele de autoapărare special confecționate pentru a împrăști gaze nocive, iritante sau de neutralizare, armele de alarmă și armele de semnalizare pot fi exportate sau transferate de pe teritoriul României pe teritoriul unui alt stat membru, doar după obținerea în prealabil a unui certificat emis de un banc de probe, în sensul prevederilor art. 2 pct. V subpct. 11 din Legea nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care să ateste îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 8¹ din Legea nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, însoțit de o traducere autorizată în limba română, dacă este cazul.

★

Prezenta lege transpune:

— Directiva de punere în aplicare (UE) 2019/68 a Comisiei din 16 ianuarie 2019 de stabilire a specificațiilor tehnice pentru marcajul armelor de foc și al componentelor lor esențiale în temeiul Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 15 din 17 ianuarie 2019;

— Directiva de punere în aplicare (UE) 2019/69 a Comisiei din 16 ianuarie 2019 de stabilire a specificațiilor tehnice pentru armele de alarmă și de semnalizare în temeiul Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 15 din 17 ianuarie 2019.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN-CLAUDIU ROMAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

CLASIFICAREA ARMELOR

Munițiile, precum și componentele esențiale ale armelor urmează regimul armei căreia îi sunt destinate. Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

- 1 — militare
- 2 — apărare și pază
- 3 — vânatoare
- 4 — tir sportiv
- 5 — colecție
- 6 — autoapărare
- 7 — destinație utilitară
- 8 — agrement

Caracteristicile armei/muniției		Destinația armei/muniției:							
		1	2	3	4	5	6	7	8
CATEGORIA A									
Arme și muniții interzise									
1.	Instrumentele și lansatoarele militare cu efect exploziv sau incendiar	x	—	—	—	x	—	—	—
2.	Armele de foc automate	x	—	—	—	x	—	—	—
3.	Armele de foc camuflate sub forma unui alt obiect	x	—	—	—	x	—	—	—
4.	Munițiile cu proiectile perforante, explozive sau incendiare, la fel ca și proiectilele pentru aceste muniții	x	—	—	—	x	—	—	—
5.	Munițiile pentru pistolete și revolve cu proiectile expansive, ca și aceste proiectile, mai puțin în ceea ce privește armele de vânatoare sau de tir cu țintă, pentru persoanele care au dreptul de a purta și folosi aceste arme	x	—	—	—	x	—	—	—
6.	Armele de foc semiautomate care provin sau au fost transformate din arme de foc automate	x	—	—	—	x	—	x	—
7.	Armele de foc semiautomate cu percuție centrală cu următoarele caracteristici: a) arme de foc scurte care permit lansarea a peste 21 de cartușe fără reîncărcare, în cazul în care: (i) un încărcător cu o capacitate de peste 20 de cartușe face parte din arma de foc respectivă; sau (ii) în aceasta este inserat un încărcător detașabil cu o capacitate care depășește 20 de cartușe; b) arme de foc lungi care permit lansarea a peste 11 cartușe fără reîncărcare, în cazul în care: (i) un încărcător cu o capacitate de peste 10 cartușe face parte din arma de foc; sau (ii) în aceasta este inserat un încărcător detașabil cu o capacitate care depășește 10 cartușe	x	—	—	—	x	—	x	—
8.	Armele de foc lungi, semiautomate, concepute inițial pentru tragere de la nivelul umărului, a căror lungime poate fi redusă la mai puțin de 60 cm fără ca acestea să își piardă funcționalitatea, cu ajutorul unui pat rabatabil sau telescopic sau al unui pat ce poate fi demontat fără a folosi unelte	x	—	—	—	x	—	—	—
9.	Armele care prezintă caracteristicile tehnice ale armelor letale sau, după caz, ale armelor neletale, dar care nu se regăsesc în prezenta anexă	x	—	—	—	x	—	—	—
10.	Armele confecționate special pentru a produce zgomot sau pentru a împrăștia gaze nocive, iritante sau de neutralizare, armele de alarmă și armele de semnalizare, precum și armele de start, care nu îndeplinesc condițiile de siguranță a tragerii și nu prezintă garanția că nu pot fi transformate pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie, conform certificării emise de un organism abilitat în acest sens, național sau internațional	x	—	—	—	x	—	—	—
11.	Orice armă din această categorie care a fost transformată în armă cu muniție oarbă, pentru a expulza substanțe iritante, alte substanțe active sau muniție pirotehnică ori care a fost transformată în armă de spectacol sau armă acustică	x	—	—	—	x	—	—	—

Caracteristicile armei/muniției		Destinația armei/muniției:							
		1	2	3	4	5	6	7	8
CATEGORIA B									
Arme și muniții letale supuse autorizării									
1.	Armele de foc scurte cu repetiție, cu percuție centrală	x	x	—	x	x	—	x	—
2.	Armele de foc scurte cu tragere foc cu foc, cu percuție centrală	x	x	—	x	x	—	x	—
3.	Armele de foc scurte cu tragere foc cu foc, cu percuție pe ramă, cu o lungime totală sub 28 cm	—	—	—	x	x	—	x	—
4.	Armele de foc lungi, semiautomate, ale căror încărcătoare și camere pot conține împreună mai mult de 3 cartușe în cazul armelor de foc cu percuție pe ramă și mai mult de 3, dar mai puțin de 12 cartușe în cazul armelor de foc cu percuție centrală	—	—	—	x	x	—	x	—
5.	Armele de foc scurte semiautomate, cu percuție centrală, altele decât cele din categoria A pct. 7	x	x	—	x	x	—	x	—
6.	Armele de foc lungi, semiautomate, enumerate la pct. 7 lit. b) din categoria A, ale căror încărcătoare și camere nu pot conține împreună mai mult de 3 cartușe, al căror încărcător este detașabil sau pentru care nu poate fi garantată imposibilitatea transformării, cu ajutorul unor unelte obișnuite, în arme ale căror încărcătoare și camere pot conține împreună mai mult de 3 cartușe	—	—	x	x	x	—	x	—
7.	Armele de foc lungi cu repetiție/semiautomate, cu țeavă netedă, care nu depășește 60 cm	—	—	x	x	x	—	x	—
8.	Orice armă din această categorie, care a fost transformată în armă cu muniție oarbă, pentru a expulza substanțe iritante, alte substanțe active sau muniție pirotehnică ori care a fost transformată în armă de spectacol sau armă acustică	x	—	—	—	—	—	x	—
9.	Armele de foc semiautomate pentru uz civil, care seamănă cu armele cu mecanisme automate, altele decât cele enumerate la pct. 6, 7 sau 8 din categoria A	—	—	x	—	x	—	x	—
10.	Armele de foc scurte semiautomate sau cu repetiție, cu percuție pe ramă	—	—	—	x	x	—	x	—
11.	Armele de foc lungi, cu tragere foc cu foc sau cu repetiție, cu percuție pe ramă	—	—	—	x	x	—	x	—
12.	Armele de foc lungi cu țeava ghintuită, cu tragere foc cu foc, cu percuție centrală	—	—	x	x	x	—	x	—
13.	Armele de foc scurte, cu tragere foc cu foc, cu percuție pe ramă, de o lungime totală mai mare sau egală cu 28 cm	—	—	—	x	x	—	x	—
14.	Armele de foc lungi cu țeava netedă, cu tragere foc cu foc	—	—	x	x	x	—	x	—
15.	Armele de foc lungi cu repetiție, altele decât cele din categoria B pct. 7	—	—	x	—	x	—	x	—
16.	Armele de foc lungi cu țeava ghintuită a căror muniție dezvoltă o energie cinetică la gura țeavii ce depășește 10.000 Jouli	x	—	—	—	x	—	—	—
17.	Armele de foc lungi semiautomate, altele decât cele enumerate la categoria A sau B	—	—	—	—	x	—	x	—
CATEGORIA C									
Arme și muniții neletale supuse autorizării									
1.	Armele scurte (pistol sau revolver) confecționate special pentru a arunca proiectilele din cauciuc	—	—	—	—	x	x	x	—
2.	Armele scurte sau lungi (cu aer comprimat) care pentru aruncarea proiectilului metalic folosesc forța de expansiune a aerului comprimat sau a gazelor sub presiune aflate într-un recipient și care dezvoltă o viteză a proiectilului mai mare de 220 m/s	—	—	—	x	x	—	—	—
3.	Armele scurte sau lungi (cu aer comprimat) care pentru aruncarea proiectilului metalic folosesc forța de expansiune a aerului comprimat sau a gazelor sub presiune aflate într-un recipient și care nu dezvoltă o viteză a proiectilului mai mare de 220 m/s	—	—	—	x	x	—	—	—
4.	Armele scurte (pistol sau revolver) confecționate special pentru a produce zgomot sau pentru a împrăști gaze nocive, iritante sau de neutralizare	—	—	—	—	x	x	x	—
5.	Armele de alarmă și armele de semnalizare	x	—	—	—	x	x	x	x
6.	Orice armă din această categorie care a fost transformată în armă cu muniție oarbă, pentru a expulza substanțe iritante, alte substanțe active sau muniție pirotehnică ori care a fost transformată în armă de spectacol sau armă acustică	—	—	—	—	x	x	x	—

Caracteristicile armei/muniției		Destinația armei/muniției:							
		1	2	3	4	5	6	7	8
CATEGORIA D									
Arme și muniții neletale supuse notificării									
1.	Armele cu tranșilizante	—	—	—	—	X	—	X	—
2.	Arbaletetele	—	—	—	X	X	—	—	X
3.	Armele vechi	—	—	—	—	X	—	—	—
4.	Orice armă din această categorie care a fost transformată în armă de spectacol sau armă acustică	—	—	—	—	X	—	X	—
5.	Armele clasificate în categoriile A, B, C sau D care au fost dezactivate în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.403 al Comisiei din 15 decembrie 2015 de elaborare a unor orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt în mod ireversibil nefuncționale	—	—	—	—	X	—	—	X
CATEGORIA E									
Alte categorii de arme și dispozitive									
1.	Armele cu destinație industrială	—	—	—	—	X	—	X	—
2.	Armele de asomare	—	—	—	—	X	—	X	—
3.	Harpoanele destinate pescuitului	—	—	—	—	X	—	X	—
4.	Arcurile destinate tirului sportiv	—	—	—	X	X	—	X	X
5.	Replicile de arme tip airsoft	—	—	—	—	X	—	X	X
6.	Dispozitivele paintball	—	—	—	—	X	—	X	X

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 noiembrie 2021.
Nr. 1.106.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 480

din 13 iulie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) și (5) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Irina-Ioana Kuglay.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) și (5) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, excepție ridicată de Nicolae Sandu în Dosarul nr. 5.765/120/2017/a1 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 887D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 21 din 18 ianuarie 2018, paragraful 60 și următoarele.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 31 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.765/120/2017/a1, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) și (5) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate**, excepție ridicată de Nicolae Sandu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate de autorul excepției împotriva unei încheieri pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în același dosar.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că dispozițiile legale criticate condiționează accesul avocatului la informațiile clasificate de deținerea unei autorizații de acces, soluție juridică ce contravine principiului egalității în drepturi, întrucât împarte avocații în două categorii: cei care dețin autorizație de acces la informațiile clasificate și cei care nu dețin o astfel de autorizație. Se susține că, deși orice avocat poate solicita obținerea unei autorizații de acces la informații clasificate, în realitate acesta trebuie să se supună unei proceduri de verificare cu caracter subiectiv, lăsată la latitudinea

unui organ administrativ. Se arată că, prin Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, Curtea Constituțională a decis că refuzul accesului avocatului la informații clasificate trebuie să aparțină doar judecătorului, înlăturând astfel necesitatea acordului autorității emitente a informațiilor clasificate, dar că aceasta nu este însă de natură să asigure garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil. Astfel, în ipoteza în care judecătorul apreciază că informațiile clasificate sunt esențiale pentru soluționarea cauzei, dispunând permiterea accesului avocatului la acestea, în măsura în care avocatul nu are autorizație de acces, el nu va putea lua cunoștință de informațiile clasificate. Se subliniază faptul că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității îmbracă în domeniul dreptului procesual penal forma egalității armelor, care presupune egalitatea între apărare și acuzare sub aspectul mijloacelor de care acestea dispun pentru realizarea intereselor lor procesuale și, astfel, realizarea unui just echilibru între interesul individual și cel public. Se susține că, chiar dacă rolul Ministerului Public este cel de protejare a ordinii publice, acest fapt nu justifică *ab initio* crearea pentru procuror a unei poziții privilegiate în cadrul procesului penal, prin oferirea posibilității de a folosi în acuzare probe obținute prin mijloace de probă a căror modalitate de autorizare nu poate fi cunoscută de către apărare, poziție care plasează inculpatul într-un dezavantaj net în raport cu Ministerul Public.

6. **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 1.120 din 16 octombrie 2008, nr. 1.440 din 4 noiembrie 2010 și nr. 302 din 1 martie 2011.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 28 alin. (1) și (5) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, care au următorul cuprins: „(1) *Accesul la informații secrete de stat este permis numai în baza unei autorizații scrise, eliberate de conducătorul persoanei juridice care deține astfel de informații, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat. [...]*”

(5) *Neacordarea autorizației sau retragerea motivată a acesteia determină de drept interdicția de acces la informații secrete de stat.*”

11. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la respectarea Constituției și a legilor, ale art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) cu privire la egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că argumente de neconstituționalitate asemănătoare au fost formulate cu privire la dispozițiile art. 7 alin. (4) lit. g) și ale art. 24 alin. (4) și (10) din Legea nr. 182/2002, instanța de contencios constituțional pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 199 din 24 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 30 iunie 2021, prin care a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate invocată.

13. Prin decizia anterior menționată, referitor la dispozițiile art. 7 alin. (4) lit. g) din Legea nr. 182/2002, Curtea a reținut că art. 51 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, a modificat prevederile art. 7 din Legea nr. 182/2002, în sensul introducerii, la lit. f)—h) ale alin. (4) al acestui articol, a judecătorilor, procurorilor și magistraților-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție printre titularii dreptului de acces la informații clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, potrivit art. 15 lit. d) și e) din Legea nr. 182/2002, cu condiția validării alegerii sau numirii și a depunerii jurământului.

14. De asemenea, Curtea a constatat că prevederile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 182/2002 reglementează o excepție de la dispozițiile art. 7 alin. (1) din aceeași lege, conform cărora „*persoanele care vor avea acces la informații clasificate secrete de stat vor fi verificate, în prealabil, cu privire la onestitatea și profesionalismul lor, referitoare la utilizarea acestor informații*”.

15. Cu toate că expunerea de motive a Legii nr. 255/2013 nu face referire la considerentele care au stat la baza acestei modificări legislative, aceasta a vizat asigurarea accesului la informațiile clasificate celor 3 categorii de magistrați reglementate prin Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, în vederea garantării soluționării cu celeritate a cauzelor penale.

16. Această soluție legislativă a fost posibilă având în vedere faptul că cele 3 categorii de magistrați anterior enumerate reprezintă funcții publice, iar, în privința acestora, dispozițiile Legii nr. 303/2004 prevăd o procedură de numire și de depunere a jurământului, fiind astfel îndeplinite condițiile prevăzute în partea introductivă a art. 7 alin. (4) din Legea nr. 182/2002. Totodată, art. 14 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 303/2004 prevede condiția lipsei antecedentelor penale și a cazierului fiscal,

precum și condiția bunei reputații în vederea admiterii la Institutul Național al Magistraturii, iar art. 66 alin. (3) din aceeași lege prevede îndeplinirea condițiilor generale de numire pentru funcția de judecător și procuror și pentru ocuparea funcției de magistrat-asistent.

17. Spre deosebire de funcțiile de magistrat mai sus arătate, conform art. 1 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 mai 2018, profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonome, în condițiile legii anterior menționate și ale statutului profesiei. Și în privința avocaților, art. 21 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 prevede faptul că, la înscrierea în barou, avocatul depune în fața consiliului baroului, în cadru solemn, un jurământ, însă sfera cazurilor de nedemnitate prevăzute la art. 14 din Legea nr. 51/1995 este una mai restrânsă, fiind enumerate la acest articol: ipoteza persoanei condamnate definitiv prin hotărâre judecătorească la pedeapsa cu închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate; ipoteza persoanei care a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească, sau a săvârșit abateri disciplinare grave, sancționate cu măsura excluderii din profesie, ca sancțiune disciplinară; ipoteza persoanei căreia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească sau disciplinară; situația persoanei în sarcina căreia s-a reținut, în baza unei hotărâri judecătorești definitive sau prin acte ale organelor profesiei de avocat, fapta de a fi exercitat sau sprijinit, sub orice formă, exercitarea fără drept de către o persoană a profesiei de avocat.

18. Totodată, art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 prevede obligația judecătorilor, a procurorilor, a magistraților-asistenți și a personalului auxiliar de specialitate de a da anual o declarație pe propria răspundere în care să menționeze dacă soțul, rudele sau afinii până la gradul al IV-lea inclusiv exercită o funcție sau desfășoară o activitate juridică ori activități de investigare sau cercetare penală, precum și locul de muncă al acestora. De asemenea, art. 6 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 prevede în sarcina persoanelor care dețin aceleași funcții anterior enumerate obligația de a face o declarație autentică, pe propria răspundere, potrivit legii penale, privind apartenența sau neapartenența ca agent sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică. Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică declarațiile anterior menționate. Consiliul Suprem de Apărare a Țării verifică, din oficiu sau la sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii ori a ministrului justiției, realitatea declarațiilor. Art. 7 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 prevede în privința acelorași persoane obligația de a completa anual o declarație olografă pe propria răspundere, potrivit legii penale, din care să rezulte că nu au fost și nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai niciunui serviciu de informații. Încălcarea acestor dispoziții legale conduce la eliberarea din funcția deținută, respectiv cea de judecător sau de procuror. Toate aceste declarații se înregistrează și sunt depuse la dosarul profesional, respectiv se arhivează la compartimentul de resurse umane. Or, toate obligațiile anterior arătate sunt de natură a garanta îndeplinirea de către magistrați a condițiilor de onestitate prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002.

19. Obligația de a da astfel de declarații nu este prevăzută însă și în sarcina avocaților. Acesta este motivul pentru care, în cadrul procedurii prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea

nr. 182/2002, avocatul este obligat să răspundă la unele chestionare (prevăzute în anexele nr. 15—17 la Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România), oferind informații referitoare la propria persoană, partenerul/partenera de viață, părinți, frați și surori sau alți membri ai familiei, relații de natură profesională sau personală cu cetățeni străini etc., cerându-i-se să indice persoane care îl cunosc de cel puțin 5 ani, pe mai multe perioade.

20. Având în vedere această diferență de reglementare a condițiilor bune reputații și, respectiv, a demnității, în vederea ocupării funcției de magistrat, respectiv a exercitării profesiei de avocat, garanțiile de onestitate pe care le prezintă magistrații prin declarațiile anuale pe care le dau conform art. 5 alin. (3), art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, precum și caracterul diferit al celor două profesii (de funcție publică și, respectiv, de profesie liberală), Curtea a reținut că regimul juridic diferit prevăzut de legiuitor în privința celor două categorii profesionale în vederea accesului la informații clasificate are la bază criterii obiective și rezonabile, care justifică parcurgerea de către avocați a procedurii la care fac referire dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, respectiv a unei proceduri de verificare a onestității avocaților, anterior acordării accesului la informații clasificate.

21. Așadar, Curtea a reținut că, într-adevăr, dispozițiile legale criticate reglementează un regim juridic diferit în privința avocaților și a procurorilor sub aspectul accesului la informațiile clasificate ce constituie secret de stat și, respectiv, secret de serviciu. Acest regim juridic diferit, care presupune o procedură directă de acces al procurorilor la informațiile clasificate ce constituie secret de stat și, respectiv, secret de serviciu și un acces limitat al avocaților la aceleași categorii de informații, nu constituie însă o discriminare de natură a încălca prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, fiind reglementat în considerarea regimului juridic diferit al accesului în cele două profesii anterior menționate și al exercitării acestora. Nu în ultimul rând, regimul diferit de acces la informațiile secrete de stat, criticat de autorul excepției, este prevăzut în considerarea rolului diferit pe care procurorii și, respectiv, avocații îl au în cadrul procesului penal. Astfel, în timp ce avocatul, conform art. 31 din Codul de procedură penală, asigură dreptul la apărare al părților procesului penal sau al subiecților procesuali, pe care îi asistă sau îi reprezintă, procurorul, potrivit art. 56 din același cod, în calitate de organ de urmărire penală, conduce, controlează și supraveghează activitatea de urmărire penală. Așa fiind, diferența de regim juridic analizată are o justificare obiectivă și rezonabilă, dată de finalitatea reglementării celor două categorii de participanți la procesul penal, fiind în acord cu prevederile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală.

22. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 24 din Constituție, Curtea a constatat că dispozițiile art. 7 alin. (4) lit. g) din Legea nr. 182/2002 nu exclud accesul avocaților la informațiile clasificate ce constituie secret de stat și, respectiv, secret de serviciu, acest acces fiind asigurat în condițiile Legii nr. 182/2002 și ale Hotărârii Guvernului nr. 585/2002. În acest sens, legea analizată prevede, la art. 28 alin. (1), că accesul la informațiile secrete de stat este permis numai în baza unei autorizații scrise, eliberate de conducătorul persoanei juridice care deține astfel de informații, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, dispoziții care se aplică, în mod corespunzător, potrivit art. 31 alin. (3) din aceeași lege, în

domeniul informațiilor secrete de serviciu. La rândul său, Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 prevede, la art. 33, că accesul la informații clasificate este permis, cu respectarea principiului necesității de a cunoaște, numai persoanelor care dețin certificat de securitate sau autorizație de acces, valabile pentru nivelul de secretizare al informațiilor necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu. Ambele acte normative antereferte reglementează norme procedurale de acces la cele două categorii de informații. Or, toate aceste dispoziții legale constituie mijloace de acces ce garantează diferitelor categorii profesionale, prin urmare și avocaților, accesul la toate informațiile de care au nevoie pentru a-și exercita rolul legal în cadrul procesului penal, inclusiv la cele reglementate prin textul criticat, constituind, astfel, garanții ale dreptului la apărare, ale accesului la justiție și ale dreptului la un proces echitabil.

23. Mai mult, prin Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 23 februarie 2018, Curtea a constatat neconstituționalitatea sintagmei „instanța solicită” cu raportare la sintagma „permiterea accesului la cele clasificate de către apărătorul inculpatului” din cuprinsul dispozițiilor art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală, precum și neconstituționalitatea sintagmei „autoritatea emitentă” din cuprinsul dispozițiilor art. 352 alin. (12) din Codul de procedură penală. Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că, în cazul în care informațiile clasificate sunt indispensabile aflării adevărului, accesul la acestea trebuie să fie dispus de judecătorul cauzei atât acuzării, cât și apărării, altfel nu se poate discuta despre o egalitate a armelor și de respectarea dreptului la un proces echitabil. Pe de altă parte, Curtea a reținut că accesul la informațiile clasificate poate fi și refuzat de judecător, care, deși constată rolul esențial al acestora în soluționarea cauzei deduse judecătii, apreciază că accesul poate conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei alte persoane sau că refuzul este strict necesar pentru apărarea unui interes public important sau poate afecta grav securitatea națională. Prin urmare, Curtea a conchis că numai un judecător poate aprecia cu privire la interesele care intră în conflict — cel public, general, al statului, referitor la protejarea informațiilor de interes pentru securitatea națională sau pentru apărarea unui interes public major, respectiv cel individual, al părților unei cauze penale concrete —, astfel încât, prin soluția pe care o pronunță, să asigure un just echilibru între cele două. În concluzie, Curtea a apreciat că protecția informațiilor clasificate nu poate avea caracter prioritar față de dreptul la informare al acuzatului și față de garanțiile dreptului la un proces echitabil ale tuturor părților din procesul penal decât în condiții expres și limitativ prevăzute de lege. Restrângerea dreptului la informație poate avea loc doar atunci când are la bază un scop real și justificat de protecție a unui interes legitim privind drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor sau siguranța națională, decizia de refuz a accesului la informațiile clasificate aparținând întotdeauna unui judecător (a se vedea paragrafele 70 și 71 din Decizia Curții Constituționale nr. 21 din 18 ianuarie 2018).

24. De asemenea, prin Decizia nr. 287 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 26 iunie 2020, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 352 alin. (11) din Codul de procedură penală, cu corectivul adus prin Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, în cazul în care informațiile clasificate sunt esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța poate dispune accesul la documentele clasificate pentru apărătorul inculpatului, în condițiile prevăzute de legea în vigoare care reglementează protecția informațiilor clasificate.

Neîntrunirea acestor condiții de către apărătorul inculpatului nu poate atrage incidența sancțiunii prevăzute de art. 352 alin. (12) din cod, în sensul că „acestea nu pot servi la pronunțarea unei soluții de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei”, întrucât ipoteza de aplicare a sancțiunii este limitată la situația în care „autoritatea emitentă”, respectiv instanța judecătorească în lumina Deciziei nr. 21 din 18 ianuarie 2018, „nu permite apărătorului inculpatului accesul la informațiile clasificate”. Or, în condițiile în care acest impediment nu poate fi reținut, ci, dimpotrivă, instanța judecătorească a permis accesul la informațiile clasificate, apărătorul inculpatului nu se poate prevala de faptul că, nedeținând un certificat de securitate sau o autorizație de acces corespunzătoare nivelului de secretizare, i se refuză accesul la respectivele informații cu consecința îndepărtării lor din ansamblul probator al cauzei. Într-o atare ipoteză, Curtea a reținut că este necesar ca avocatul inculpatului, pentru a asigura efectivitatea dreptului la apărare al acestuia, să inițieze și să parcurgă procedura pentru obținerea autorizațiilor prevăzute de lege, respectiv să se supună măsurilor de verificare și control impuse de lege în scopul asigurării protecției informațiilor clasificate, în acord cu dispozițiile constituționale ce vizează apărarea securității naționale. Așadar, reglementarea strictă a accesului la informațiile clasificate ca fiind secrete de stat, inclusiv sub aspectul stabilirii unor condiții pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care vor avea acces la astfel de informații, nu are ca efect blocarea efectivă și absolută a accesului la informații esențiale pentru soluționarea cauzei, ci creează tocmai cadrul normativ în care două interese aflate în conflict — interesul particular al inculpatului, bazat pe dreptul fundamental la apărare, respectiv interesul general al societății, bazat pe nevoia de apărare a securității naționale — coexistă într-un just echilibru, care dă satisfacție ambelor interese legitime, astfel că niciunul dintre ele nu este afectat în substanța sa.

25. Curtea a constatat că soluția contrară celei prevăzute de textul criticat, constând în accesul la informațiile clasificate ce constituie secret de stat și, respectiv, secret de serviciu al avocaților, în condițiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 182/2002, ar determina crearea unei breșe în sistemul național de protecție a

informațiilor clasificate, respectiv a unei categorii profesionale care ar avea acces la astfel de informații în mod excedentar, peste nevoile ce rezultă din fiecare cauză penală în care avocații desfășoară activități de asistență și reprezentare. Un raționament juridic similar a fost realizat de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.335 din 9 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2009, prin care instanța de contencios constituțional a reținut că, din rațiuni ce țin de oportunitate, nu toți angajații unei instituții trebuie să obțină certificate de securitate și că, în caz contrar, există riscul creării unei breșe în sistemul național de protecție a informațiilor clasificate, care, spre deosebire de activitatea specifică actului de justiție, nu poate fi acoperită prin invocarea unor cauze de incompatibilitate ori recuzare. Ca urmare, Curtea a reținut că restricțiile de acces la informațiile clasificate analizate constituie un remediu procesual pentru situațiile în care prezumția de onestitate sau profesionalism al persoanei care gestionează informații clasificate este pusă la îndoială.

26. Pentru toate aceste considerente, Curtea a constatat că dispozițiile art. 7 alin. (4) lit. g) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, care prevăd un regim juridic diferit pentru avocați față de cel reglementat în privința procurorilor, sub aspectul accesului la informațiile secrete de stat, nu sunt de natură a încălca dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor precitate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

27. Întrucât criticile formulate în prezenta cauză cu privire la art. 28 alin. (1) și (5) din Legea nr. 182/2002 sunt similare cu cele analizate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 199 din 24 martie 2021, considerentele deciziei anterior menționate sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză. Pentru acest motiv, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) și (5) din Legea nr. 182/2002 urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Sandu în Dosarul nr. 5.765/120/2017/a1 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 28 alin. (1) și (5) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar în anul școlar 2022—2023

Având în vedere:

— prevederile art. 18, 19, 28, 42, 44, 45, 47, 61, 62, 63, 68, 89, 90, 93, 93¹, 94, 95, art. 96 alin. (8), art. 97, 99, 100, art. 149 alin. (3), art. 234, 247, 248, 252, 254, 254¹, 255, 262, art. 263 alin. (1)—(10), art. 268, 279, 280, 281, 282 și 284 din Legea educației naționale nr. 1/2011 cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 40—43 și 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2020, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 2.148/DGMRURS din 1.11.2021,

în baza prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar în anul școlar 2022—2023, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală management resurse umane și rețea școlară, Direcția generală infrastructură, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul din cadrul Ministerului Educației, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

București, 10 noiembrie 2021.

Nr. 5.578.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1086 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
COMITETUL NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Listei cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată și abilitarea Ministerului Sănătății pentru elaborarea procedurii de administrare a testelor rapide antigen noninvazive efectuate din proba de salivă

Având în vedere propunerile Institutului Național de Sănătate Publică referitoare la clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată, formulate în temeiul prevederilor art. 1 alin. (3) din Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 43/2021, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare solicitarea Ministerului Educației de elaborare a unei proceduri privind administrarea testelor rapide antigen noninvazive efectuate din proba de salivă care urmează a fi utilizate în unitățile de învățământ,

în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. c) și i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4, art. 11 alin. (1) și ale art. 15 alin. (4) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 20 lit. l) și n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 și 4 din Hotărârea Guvernului nr. 94/2014 privind organizarea, funcționarea și componența Comitetului național pentru situații speciale de urgență, cu modificările și completările ulterioare,

Comitetul Național pentru Situații de Urgență adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă Lista cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea stabilirii persoanelor care sosesc în România din acestea și cu privire la care se instituie măsura carantinei.

(2) Lista prevăzută la alin. (1) intră în vigoare începând cu data de 14.11.2021, ora 00,00.

Art. 2. — Se abilitează Ministerul Sănătății în vederea elaborării procedurii de administrare a testelor rapide antigen noninvazive efectuate din proba de salivă, care urmează a fi utilizate în unitățile de învățământ.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se comunică tuturor componentelor Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență pentru punere în aplicare prin ordine și acte administrative ale conducătorilor acestora.

Președintele Comitetului Național pentru Situații de Urgență,
PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

LISTA
cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Zona roșie	
Insulele Cayman	24,0
Insulele Feroe	21,5
Slovenia	17,5
Estonia	17,0
Anguilla	16,4
Georgia	15,7
Barbados	15,6
Letonia	15,3
Lituania	14,0
Croația	13,9
Slovacia	13,8
Muntenegro	12,3
Serbia	12,2
Austria	10,3
Belgia	9,4
Bulgaria	9,1
Irlanda	8,6
Insula Man	8,4
Armenia	8,3
Gibraltar	8,3
Cehia	8,2
Singapore	7,8
Marea Britanie**	7,8
Jersey	7,5
România	7,2
Ucraina	7,0
Belize	6,8
Olanda	6,8
Grecia	6,5
Dominica	6,3
Ungaria	6,1
Guam	6,0
Guernsey	5,1
Bonaire, Saint Eustatius și Saba	5,0
Danemarca	4,8
Turcia	4,6
Republica Moldova	4,5
Luxemburg	4,2
Federația Rusă	4,1
Liechtenstein	4,1
Islanda	3,9
Brunei Darussalam	3,8
Germania	3,7
Elveția	3,7
Andorra	3,7
Polonia	3,6

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Maldive	3,5
Botswana	3,4
Mongolia	3,3
Statele Unite ale Americii	3,2
Bosnia și Herțegovina	3,2
Seychelles	3,1
Azerbaidjan	3,1
Norvegia	3,1
Macedonia de Nord	3,0
Brazilia**	0,7
Nepal**	0,2
India**	0,1
Africa de Sud**	0,1
Zona galbenă	
Belarus	2,9
Noua Caledonie	2,8
Cipru	2,7
Suriname	2,7
Albania	2,6
Insulele Falkland (Malvine)	2,6
San Marino	2,6
Trinidad și Tobago	2,5
Saint Vincent și Grenadine	2,4
Groenlanda	2,4
Iordania	2,4
Malaysia	2,3
Aruba	1,8
Saint Kitts și Nevis	1,7
Thailanda	1,7
Finlanda	1,7
Iran	1,6
Insulele Turks și Caicos	1,6
Laos	1,6
Zona verde	
Insulele Virgine ale Statelor Unite	1,5
Chile	1,5
Saint Lucia	1,4
Liban	1,3
Franța	1,3
Guyana	1,3
Monaco	1,3
Israel	1,3
Libia	1,2
Portugalia	1,2
Republica Dominicană	1,2
Costa Rica	1,1
Kazahstan	1,1

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Suedia	1,1
Mauritius	1,1
Bermuda	1,0
Australia	0,9
Italia	0,9
Curaçao	0,9
Canada	0,9
Uruguay	0,8
Cuba	0,8
Vietnam	0,8
Palestina	0,8
Bahamas	0,8
Gabon	0,8
Bolivia	0,7
Malta	0,7
Insulele Virgine Britanice	0,7
Sint Maarten	0,7
El Salvador	0,6
Qatar	0,6
Antigua și Barbuda	0,6
Coreea de Sud	0,6
Guatemala	0,6
Puerto Rico	0,5
Spania	0,5
Columbia	0,5
Mexic	0,5
Grenada	0,5
Jamaica	0,4
Venezuela	0,4
Panama	0,4
Sri Lanka	0,4
Filipine	0,4
Papua Noua Guinee	0,4
Irak	0,4
Noua Zeelandă	0,4
Argentina	0,4
Peru	0,4
Bahrain	0,3
Fiji	0,3
Congo	0,2
Myanmar	0,2
Ecuador	0,2
Polinezia Franceză	0,2
Capul Verde	0,2
Guineea Ecuatorială	0,2
Siria	0,2
Camerun	0,2
Kârgâzstan	0,2
Honduras	0,2
Mauritania	0,2

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Tunisia	0,1
Kosovo	0,1
Uzbekistan	0,1
Sao Tome și Principe	0,1
Cambodgia	0,1
Emiratele Arabe Unite	0,1
Maroc	0,1
Kuweit	0,1
Egipt	0,1
Japonia	0,1
Comore	0,1
Paraguay	0,1
Haiti	0,1
Nicaragua	0,1
Eswatini	0,1
Lesotho	0,0
Eritreea	0,0
Rwanda	0,0
Somalia	0,0
Algeria	0,0
Djibouti	0,0
Oman	0,0
Zimbabwe	0,0
Pakistan	0,0
Angola	0,0
Mali	0,0
Uganda	0,0
Bangladesh	0,0
Ghana	0,0
Burundi	0,0
Togo	0,0
Burkina Faso	0,0
Zambia	0,0
Nigeria	0,0
Niger	0,0
Afganistan	0,0
Benin	0,0
Guineea Bissau	0,0
Bhutan	0,0
Gambia	0,0
Yemen	0,0
Taiwan	0,0
Malawi	0,0
Senegal	0,0
Liberia	0,0
Sierra Leone	0,0
Madagascar	0,0
Sudan	0,0
Etiopia	0,0
Vanuatu	0,0

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Timorul de Est	0,0
Montserrat	0,0
Indonezia	0,0
Kenya	0,0
Coasta de Fildeș	0,0
Tanzania	0,0
Mozambic	0,0
Arabia Saudită	0,0
Guineea	0,0
Tadjikistan	0,0
Republica Democrată Congo	0,0

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Republica Centrafricană	0,0
Wallis și Futuna	0,0
Insulele Mariane de Nord	0,0
Ciad	0,0
Sudanul de Sud	0,0
Republica Populară Chineză	0,0
Vatican	0,0
Insulele Marshall	0,0
Micronezia	0,0
Insulele Solomon	0,0
Sahara de Vest	0,0

* Date publicate de ECDC joi, 11 noiembrie 2021, pentru perioada 25 octombrie—7 noiembrie 2021.

** Ca urmare a detectării la populația umană a unor variante de virus SARS-CoV-2 cu transmitere mai ridicată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
 e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

